

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

dette spørgsmål? Kirken har ingen myndighed til at dømme parterne imellem på dette område, hvor kristne og kirkelige kredse står skarpt adskilt, ligesom tilfældet er i befolkningen i det hele.

Denne lov er ikke født i dølgsmål, det vil man have forstået af det ærede medlem fru Edel Sauntes udtalelser. En kommission, hvori lægelig, social og politisk sagkundskab var så rigt repræsenteret, arbejdede i 4 år grundigt og samvittighedsfuldt. Dens betænkning har været offentligt tilgængelig i to år. Her i folketinget har problemet været til debat fire gange i løbet af de sidste 15 måneder, i dag er det femte gang, og i folketingsudvalget har der været arbejdet i månedsvis med lovforslagene.

Det er altså ingen overilet handling, vi foretager, når vi skal vedtage disse lovforslag. Når jeg har sagt noget om det, som har gjort mig deprimeret vedrørende de henvendelser, vi har modtaget, vil jeg gerne tilføje, at der også var visse lyspunkter i de forskellige henvendelser. Forhandlingerne med chefkirurgerne og gynækologerne viste således efterhånden, at disse læger havde social forståelse og følte et ansvar overfor de ulykkelige kvinder. De erklærede også, at de behøvede mødrehjælpens bistand. Henvendelsen fra lægmandsbevægelsen pegede også på positive, betydningsfulde opgaver som familierådgivning og sociale hjælpeforanstaltninger. At forebygge opståen af ønsker om svangerskabsafbrydelse og at virke til, at så mange som muligt gennemfører deres svangerskab, er for mig og mit parti den primære opgave. Bl. a. af den grund har jeg ønsket, at mødrehjælpen skulle have medbestemmelsesret vedrørende indikationen, således at den derigennem får kontakt med flere af de kvinder, der ønsker deres svangerskab afbrudt.

Det positivt opbyggende arbejde er mødrehjælpens fornemste opgave, og når man hører, at mødrehjælpen i løbet af et år har medvirket til, at over 4 000 kvinder, der har fået afslag på deres ønsker om abort, har gennemført deres svangerskab, forstår man, at mødrehjælpen har muligheder for at redde ufødte børn. Hvor store muligheder mødrehjælpen har, er bl. a. afhængigt af de arbejdsvilkår, lovgivningsmagten giver personalet, og de midler, der

stilles til rådighed for hjælpeforanstaltninger. Jeg håber, at alle de folketingsmedlemmer, der ønsker svangerskabsafbrydelsernes antal nedbragt til det mindst mulige — jeg går ud fra, at det er os alle — ikke vil være karrige, når det drejer sig om bevilninger til dette positive arbejde.

Hvad familierådgivning og seksualoplysning angår, er det mit håb, at såvel private organisationer som offentlige organer på basis af de love, vi forhåbentlig vedtager i dag, vil tage dette arbejde op, så at der herigennem kan virkes til, at flere gennemfører deres svangerskab.

De lovforslag, vi i dag skal stemme om, er — som allerede fremhævet — nøje gennemarbejdet og nøje overvejet. Lovforslagene er vel ikke de vises sten, men det er min tro, at de i nogen måde trækker en fornuftig grænse, og at de lader sig praktisere.

Idet jeg går ud fra, at de stillede ændringsforslag forkastes, vil jeg anbefale, at man stemmer for lovforslagene ved den endelige afstemning.

Alvilda Larsen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede i dag, vil jeg på min gruppes vegne fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Jeg vil gerne med det samme sige, at min gruppe ikke kan støtte de stillede ændringsforslag. Vi er helt enige i de betragtninger, som er fremsat af flertallet i udvalget, og i de betragtninger, som i dag er gjort gældende af den højtærede justitsminister.

Inden vi om lidt går til afstemning om svangerskabslovsforlaget og om lovsforlaget om mødrehjælpsinstitutioner, vil jeg sige, at den kommunistiske gruppe erkender, at der i begge lovforslagene er forbedringer i forhold til den bestående lovgivning. Hvad angår svangerskabsloven, bliver det således lettere at arbejde for den instans, der skal træffe afgørelse om afbrydelse af et svangerskab.

Den meget stærke kritik, der har været rettet mod mødrehjælpsinstitutionerne for overtrædelse af svangerskabsloven, må nu forstumme; men vi er ikke helt tilfredse med det, der er opnået, for skal svangerskabsloven overholdes — og det er vel meningen med at lovgive på dette område — er ændringerne efter vor mening langt fra